

„ТВІТИ З БОГОМ“. ЛЬВІВСЬКІ ЗАПИТАННЯ ДО О. МІШЕЛЯ РЕМЕРІ

ЕКСКЛЮЗИВ 06.05.2017 Наталія Павлишин

Нещодавно до міста Лева завітав автор досить популярної у світі християнської книги „Твіти з Богом“ отець Мішель Ремері. На сьогодні його видання вже перекладене десятима мовами і поширюється не лише в Європі, а й у Південній Кореї та Південній Африці.

У Львові, в книгарні „Є“, представлення цієї книги відбувалося у формі спілкування. Люди прагнули почути відповіді на свої запитання, отримати підтвердження власної думки чи знайти новий шлях і розуміння того, що турбує. Тож, цілком імовірно, що після повернення від нас отець Ремарі візьметься за впорядкування нового видання книги з українськими питаннями.

— „Твіти з Богом“ розпочалися з питань від моїх парафіян про Бога і про життя. Їх цікавило, що і як потрібно робити, як знайти Бога, як молитися... Особливо багато їх було від молоді. Я отримував тисячі запитань, стараючись поступово відповідати на них, зустрічаючись зі своїми молодими прихожанами на щотижневих дискусіях. Ми намагалися спільними зусиллями віднаходити різні варіанти

відповідей і потім консолідувати їх у єдине ціле. Бо ж найлегше сказати: так говорить Церква, тому маєш вірити, чи твої предки вірили — і ти повинен. Та ми шукали логіку у вірі. В нас не було жодних табу на запитання та висловлювання власного бачення, єдине, що мали правило — поважати думки інших, навіть, якщо вони не збігаються із нашими. І це спрацювало. За кілька років виникла ідея надрукувати книгу з нашими запитаннями і відповідями. Коли вона вийшла друком, молодь запропонувала створити сайт і завести сторінки в соцмережах для пізнання Бога. Саме молодь ініціювала та допомогла розвинути цей проект від книги до мультимедіа. — розповів про основу книги отець Мішель Ремері.

У Львові відвідувачі презентації мали чимало запитань, на які автор книги постарався вичерпно відповісти. Серед того, що цікавило львів'ян були зокрема:

Погляд церкви на „важку“ музику

— Музика — те, що може нас глибоко торкати. Кожному подобається щось своє, той чи інший стиль. Музика — це те, що не можемо виразити словами. Та, зрештою, доки вона шукає щось добре, позитивне, корисне, відображає людські переживання, то є добрим інструментом у нашому житті. Та є багато музикантів, які виражають деструктивні сили, тому треба розрізняти, що добре, а що ні. Це стосується усіх видів музики і всього мистецтва загалом.

Чому Бог допускає страждання і зло?

— Це найскладніше запитання, на яке я справді не маю відповіді. Та Бог створив нас вільними людьми і ми самі можемо обирати свій шлях. Хоча це не пояснює зла, яке йде від хвороби чи катастроф.

Та є те, що знаходимо на кожній сторінці Біблії — Бог нас любить і є з нами. Наша проблема в тому, що ми не завжди усвідомлюємо Його присутність, що Він близько, що існує. Він завжди поруч, особливо, коли найбільше нам потрібен. І що більше відкриваємо християнську віру, навіть через ці питання, то глибше пізнаємо Бога, більше бачимо сенс нашого життя.

“Ніхто не має плакати наодинці. Дуже сильний месидж від нашої віри: навіть якщо не знаємо, чому страждаємо, ми не самі — Бог із нами, особливо в наших болях. Христос знає на собі, що таке страждання. Він прийшов, щоб навчити нас бачити прекрасне і щоб пройти життя з нами. Смерть Христа — це не кінець. Життя сильніше і прекрасніше та йде поза страждання.”

Чи можливий діалог між різними вірами?

— Всі вірні переконані, що саме їхня віра правильна. Коли говоримо про діалог, то не йдеться про те, щоб переконати інших, але пояснити сутність свого віросповідання.

Якщо хочемо мати правильний діалог із людьми іншої віри, то передовсім мусимо самі чітко розуміти і знати сутність християнства. Готуюсь до діалогу, сподіваюся, що людина іншої віри теж буде знати чітко в що вірить.

“Я не можу когось змусити вірити в те, що я вірю. Та я можу поводитися певним чином і свідчити про добрий ґрунт християнства.”

Що робити, коли друзі не вірять в Бога?

— Не обов'язково, щоб наші друзі вірили в те, що і ми. Я маю теж таких друзів, ми багато дискутуємо. І це абсолютно не проблема, якщо після цього можемо спокійно продовжити спілкуватися. Та, якщо кожен діалог завершується сваркою, то, можливо, варто переглянути цю дружбу.

“Ми можемо лише пояснити, а вже люди самі вирішують. Ми не можемо вірити, бо хтось інший каже це робити. Маємо бути переконаними в своєму серці, чому хочемо цього. Тому найкраще зосередитися на тому, як живе, показати цінності християнства своїм мисленням та поведінкою.”

Чи потрібно, щоб за нас молилися?

— Молитва — це завжди добре. Це вираз наших стосунків із Богом і те, що нас об'єднує. Коли просимо людей молитися за нас, це велика підтримка, переживання нашої віри разом і вираз нашої віри Богові. Просити людей молитися за інших людей дуже добре.

Чому люди плачуть за померлими? Хіба не вірять у воскресіння?

— В Біблії ми бачимо Ісуса, який стоїть перед гробом свого друга Лазаря і плаче за ним. Хоча знає, що за хвилину скаже йому встати і вийти з гробу. Христос показує, що плач — вираз любові до інших.

Ми дуже чутливі до втрати когось. І навіть розуміння, що воскресіння і життя в небі — реальність, не змінює того, що в цей момент ми відчуваємо біль за людиною, яку любили, що це місце стало порожнє. Та смуток християн інший, ніж тих, хто не вірить, що життя продовжиться на небі, що це не прощання, а очікування нової зустрічі.

Довідка:

Отець доктор Мішель Ремері — нідерландський священик. Після здобуття світської освіти працював у Королівських військово-повітряних силах, а згодом спеціалістом в інженерній компанії у Балтиці. Після завершення теологічних студій у Римі, захистив дисертацію у Папському Григоріанському університеті. Впродовж багатьох років служив капеланом у парафіях міста Лейдена у Нідерландах, де здебільшого працював із молоддю та студентством. Сьогодні отець Мішель Ремері — заступник Генерального секретаря Ради єпископських конференцій Європи.

Наталія ПАВЛИШИН

Світлини: <http://kmc.in.ua/all/55-knizhki/106538-twity-z-bogom.html>

Original article: <http://dyvensvit.org/top/1007825/>